

„O sculptură nu se sfârșește niciodată în postamentul său, ci se continuă în cer, în piedestal și în pământ”.
- C-tin. Brâncuși

NATIUNEA

Serie Nouă
Anul I
Numarul 12 (583/1057)
21- 27 septembrie 2011

continuitate pentru neam și țară

Informație, opinie și atitudine publicistică

Câteva cugetări despre „interesele specifice” ale ungarilor din România

Ilie Șandru

Mă tot întreb de multă vreme ce anume le-o fi lipsind ungarilor din România spre a se simți cu adevărat maghiari? Ce drepturi și libertăți le lipsesc spre a se simți și în România acasă? O știu ei foarte bine, dar nu o spun. O știm și noi, românii transilvăneni, fiindcă îi cumoaștem prea bine! Singurul lucru ce le lipsește este TRANSILVANIA! Până ce nu o vor avea, oricâte drepturi și libertăți li se vor da, nu vor fi mulțumiți, vor cere mereu altele și altele...

Au spus-o chiar ei: „nouă drepturi și libertăți de la români nu ne trebuie decât ca să le îndreptăm în contra lor”. Sunt cuvinte rostite la începutul celui de al treilea deceniu al secolului trecut, dar care sunt la fel de actuale ca și atunci. Aceeași stare de spirit antiromânească, spusă însă mai pe ocolite, uneori. „Comunitatea maghiarilor din Transilvania are libertatea alegerii, maghiarii din Ardeal au interese specifice”, rostea, convins, Balczó Zoltan, vicepreședintele Parlamentului ungar, reprezentatul partidului Jobbik, de extremă dreaptă, la congresul Partidului Civic Maghiar, ce a avut loc la Târgu-Mureș.

Oare ce o fi înțelegând dumnealui prin „libertatea alegerii”? Și care vor fi acele „interese specifice” pe care le au ungarii din Ardeal? Cel puțin noi românii ardeleni înțelegem bine substratul spuselor dumnealui. S-ar putea să ne și înșelăm. Poate o fi vorba de libertatea alegerii unde anume să trăiască: în România, sau în Ungaria. Nu avem nimic împotriva nici uneia din opțiuni. Însă dacă doresc cu adevărat să trăiască în România, atunci, chiar de nu ne iubesc, „să ne deie bună pace. Sarcina iubirii o luăm toată asupra noastră și să fie ei încredințați că am fi tot atât de zeloși aprători ai existenței lor ca și ai neamului nostru”. Așa scria Mihai Eminescu în 1876, așa spunem și noi acum, la începutul secolului 21.

În acest sens, sunt clare și lipsite de orice echivoc cuvintele rostite de Miron Cristea, în ședința Senatului României, din 5 mai 1920: „Să fie asigurați frații noștri maghiari, care au să trăiască între granițele României Mari că noi nu o să-i persecutăm nicicând și nu o să le facem răul pe care noi l-am suferit de la ei. Noi vom respecta dragostea lor către rasa maghiară, vom da respectul și toleranța cea mai mare față de

credința lor, vom respecta datinile și obiceiurile lor și toate năzuințele lor juste de înaintare”. Le cerea, în schimb, un singur lucru: „să se identifice cu interesele și aspirațiile noastre”. O fi oare vreunul dintre politicienii unguri din România, adică cei care „s-au urcat azi în spatele lor”(a ungarilor, n.n.) care poate să nege, cu argumente serioase, că cele spuse de Miron Cristea nu au fost și nu sunt respectate? Nu cred. Fiindcă o Europă întregă – evident, mai puțin Ungaria! – recunoaște că România constituie un exemplu în privința drepturilor minorităților naționale.

Întrebarea este: a fost vreodată când ungarii din România s-au identificat cu interesele și aspirațiile noastre? Răspunsul este unul categoric: NU! NICIODATĂ!

Aceasta s-a datorat, în bună măsură, politiciii revizioniste și iredentiste promovată de guvernele de la Budapesta de-a lungul celor peste nouă decenii de după 1920, care și-au fixat drept scop desfășurarea unui permanent război psihologic pe termen lung împotriva României. „De aceea orice efort românesc de a asigura maghiarilor condiții de acomodare a fost negat, interpretat ca aranjament de vitrină, fără nici un fel de substanță, sau reinterpretat ca fiind făcut numai sub presiunea organizațiilor loiale Budapestei”. Nu sunt vorbe aruncate în vânt. Sunt pagini scrise pe bază de documente. Iar acestea dovedesc că și atunci când eram „frați”, ori, mai bine zis, „prieteni”, uniți sub stindarul roșu, cu seceră și ciocan, al Moscoviei, politicienii de la Budapesta au promovat aceeași politică antiromânească dintotdeauna: „Idealul comun (evident, al ungarilor, n.n.) nu poate fi realizat decât printr-o propagandă bine direcționată(...). Elementele noastre de încredere trebuie să se infiltreze în Partidul Comunist Român pe orice cale posibilă, unde vor trebui să acționeze intens și în manieră disciplinată pentru a câștiga încredere și a obține funcții importante, mai ales în administrația de stat”.

Atunci nu au reușit prea mare lucru, fiindcă „elementele de încredere”, ținute sub strictă supraveghere, nu și-au putut duce misiunea la bun sfârșit. Pe de altă parte, ungarii, comuniști înăscuți, copii de suflet ai Moscovei, erau lacheii credincioși ai regimului totalitar.

Cu portocala în verdeață democrat populară (ne)mișcătoare

Cezar A. Mihalache

De la „Dreptate și Adevăr” la „Smart and Right” e cale lungă. Și nu doar pentru agențiile de „rebranduire”. Dar sună bine. Ba, arată și bine dacă îl tușezi pe altă culoare. Adică, esti „smart” și înlături portocaliul mecanic al lui „Să trăiți bine!” care dă fiori reci pe spatele tot mai dezgolit al românului și pui verdele-sparanghel.

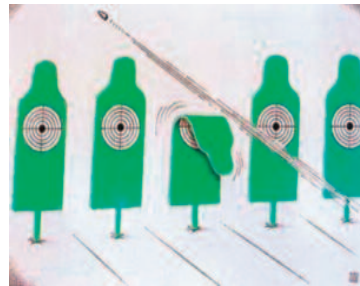
Nu contează că e verdele ecologist ori cel al partenerilor de guvernare, doar se au ca frații, unii fură verdele pădurii, ceilalți pădurea, nu contează că nu e deloc „right” față de alegătorii care te-au ales pentru iluzoriul „Să trăiți bine!” E folositor. Și chiar dacă „smart”-ul e adus de șale, de seamănă de verde ce e cu broasca din gâtul aparent amnezicului curier de partid, nu e bai. Se pune o frunză deasupra, se dau copanele broscuului din gâtul PDL-ului prin tigaia justiției și e gata rebranduit (politic) tot eșchierul.

Așadar, important e să fii „smart and right”! Chiar dacă nu înțelege și țâța mare de la țară. Care nici nu trebuie să înțeleagă. Ei, și lui nea Vasile le dai, dacă pe ultimul îl prinzi când iese de la birt e și mai bine, căci, în loc să-i bați obrazul, îl omenești frățeste, le dai, carevasăzică, o pungă. Verde. Nu oranj, că se prinde treaba. Și le bagi câte ceva acolo, nu prea multe că, dacă esti „smart”, nu faci mare cheltuială. (Chiar de nu e prea corect față de ultima speranță

a relansării economice, consumul electoral, că doar mita și sperțul o să mai strunească ceea ce a mai rămas din consumul de pe aici, după ultimele măsuri bancare).

Poți să le și scrii mesaje pe pungă. Chiar așa: „Smart and right”. Nu în traducerea aproximativă, nu în argoul de după blocuri. Că zice alegătorul că îl iei peste picior.

Și vorba aceea, poate se și întreabă: de fapt, când a fost „inteligent”? Când a numărat banii tot mai puțini la pensie sau la salariu, dar a

preferat să facă pe pinguinul? Și când a fost „de dreapta”? Când oleacă mai târziu i-a dărâmat apa casa dar agentul de mituire electorală nu i-a mai trecut pragul? Așa, cu engleza de rebranduire, împuști doi iepuri. Îi captezi și pe tineri, care o să fie mândri de nivelul de competențe angolingvistice de la bac, chiar dacă nu au luat bac-ul în asamblu, măcar vor înțelege îndemnul noului capitalism politic, dar merge și la bătrâni. Care o să zică: „Uite nenicule, au venit americanii. Ca la Deveselul!”. Bine, intrând în profunzimea noului slogan, pus înaintea partidului precum vițelul la poarta nouă, de se uită și seniorii într-o parte,

Minutele lui Traian Băsescu

Mihai Vintilă

Președintele României s-a ales cu visul împlinit licuriciul cel mare i-a acordat cu mărînimie 25 de minute! Ce de „sucesuri” de politică externă! Asta după ce vicepreședintele SUA, Joe Biden, a aflat și el cum se hăhăie în engleză de budoar a marinarului... De ce l-au primit marii noștri aliați americani pe Traian Băsescu?

lată și posibile răspunsuri:
1. că era pe acolo și, cum Barack avea o pauză de-o țigară, ce și-au zis... să i n t r e ;
2. că aveau nevoie de sistemul de apărare antirachetă care e și pe la noi;
3. că dă bine să îi mai primești și pe milogi câteodată. Măcar de formă.
Ce a obținut Traian Băsescu de la această „neașteptată” vizită?
1. O poză cu marele om al planetei;
2. Timp de emisie pentru a prosti poporul cu marea politică a înțeleptului conducător marinar;
3. Decontarea diurnei pentru un

aidoma creatorului de brand, lingușitorul din poalele (electorale) lui „Traian cel mare”, nu poți să nu te întreb: Cine e „smart” și cine e „right”? Că Olec-bolec premierul (care se împlinește de mândrie cât doi într-unul, dar nu acoperă nici o juma de om la competențe) nu este de nici un fel. Nici una, nici alta. Nici „smart”, că, dacă era, rămânea mândria satului la coasă și nu se băga slugă bastardă la Cotroceni, nici „de dreapta” după ce le-a făcut românilor, inclusiv oamenilor de afaceri, în plină economie de p(a)iață.

Sau poate că „smart” e partea ce va fi rămas după procesul de transumanță, de marcă și urologie ideologică, al oranjului mecanic al PDL-ului în verdeață democrat populară (ne)mișcătoare.

Cea care se vrea a reșapa, nu neapărat cu succes pentru subiecți, oamenii președintelui (dimpreună cu președintele oamenilor). Va reșapa și rebrandui dând de o parte coaja de portocală mucegăită, azvârlind cât colo sâmburii pe post de neghină de corupții și, eventual, storcându-i miezul sub mâna fermă a femeii de fier nevăzută dar închisă de Traian Băsescu. Și poate că părții „right”, adică „de dreapta”, îi va fi potrivită, prin cleștii forțelor constituționalității, partea de „Dreptate” din jumătața liberală a șușotelilor patrieciene de sub indolențele antonesciene..

nou costum, că nu se face să mergă tot cu ăla purtat pe parcursul anului trecut.

Concluzia este simplă: vom intra - în continuare cu viza în SUA ca aliați de bază ce ne găsim față de „fratele cel mre”.

P.S.:

Fără nici o legătură: Ceaușescu a fost plimbat și s-a plimbat pe la președintele Statele Unite ale Americii vreo trei zile...

De unde și de ce atâta ură și dispreț, Domnule Președinte?

Maria
Cobianu Băcanu

Am asistat, în ultimii ani, la o creștere, fără precedent, a urii, a aversiunii, a unui complex de sentimente negative ale dvs. față de Poporul Român, deși acesta v-a votat, în speranța, că îi veți oferi un trai mai bun și o mai mare prețuire pentru opțiunea făcută. Dar, din câte am fost martori toți, odată ce v-ați văzut a treia oară votat, întâi ca Primar al Bucureștilor, al Capitalei Țării, dregătorie mare după ministeriatele avute în primul deceniu de democrație și, apoi, ca președinte al țării în două mandate consecutive, în loc să-l mulțumiți pentru investirea cu atâta încredere (pe care eu o consider credulitate) de care a dat dovadă, l-ați detestat, l-ați urât atât de mult, încât l-ați dus, prin politica neinspirată și neprofesionistă dirijată de dvs, ca președinte-jucător, la cele mai nebănuite gesturi de autodistrugere.

Să se arunce de la balconul Parlamentului, să se sinucidă de sărăcie, să protesteze, de unul singur, aninat de stâlpi, pe acoperișuri sau în detașamente de mii de oameni, de toate categoriile socio-profesionale, de la lucrătorii din întreprinderile de stat și private, din diferitele domenii, precum învățământ, sănătate, poștă, mine, siderurgie, agricultură, până la segmentele cele mai fidele ale statului, iar aici vorbim evident de structuri precum armata și poliția.

În consecință, ați declanșat o reacție națională quasitotală de nemulțumire și revoltă pe care o simțim și o constatăm, fără vreo explicație. Acest chinuit popor român pare să aibă parte numai de suferințe, exprimate în fiecare zi, fiind pe stradă, în tramvai, autobus sau în orice împrejurare, unde ne aflăm într-o mulțime de oameni. Dispunând de un guvern cu miniștri lipsiți de profesionalism sau expertiză, de cultură și de morală elementară, care și-au propus, întâi, să se căpătuiască, ei și clientela lor aducătoare de venituri, pentru a-și crește averile personale și a consolida partidul și coaliția, Țara a ajuns în sapă de lemn sau la „lingura de lemn”, cum arătau deunăzi niste protestatari, ajunși la capătul suferinței. Ați transformat România într-o Țară de Emigranți, care s-au înrolat în cohorte, de toate profesiile, și au plecat în lume, cât au văzut cu ochii, rămânând

fără medici, asistenți medicali, ingineri, cadre didactice constructori etc. Pentru că nu ați dus o politică în spirit național, de dezvoltare economică durabilă, de investiții puternice în sectorul productiv și nu în cel speculativ, care a proliferat, într-un moment în care erau atât de multe de făcut, de construit, cu bogățiile de care dispuneam și, în deosebi, cu forța de muncă înalt calificată de care eram mândri! Au rămas satele pustii de tineri și adulți, de părinți, pentru că au plecat cu milioanele, lăsând copiii în grija bunicilor sau a rudelor, copii care ajung să se sinucidă sau „să țipe că vor să stea cu mamaie, care îi abandonează la Autoritatea de Ocrotire a Copilului pentru că mănâncă prea mult și ea nu are cu ce să-i mai întrețină”. În această problemă, a exodului emigrației din ultimii doi-trei ani, fără egal în istoria neamului nostru, sunteți cel mai responsabil, d-le Președinte! Că dvs. i-ați îndemnat să plece, să-și ia viața în propriile mâini pentru că statul nu-i mai poate întreține, cum au făcut comuniștii. Numai că dvs. ați încălcat un principiu al Uniunii Europene, acela al realizării unei Uniuni Sociale, Solidare, normă a fiecărui stat membru al ei, cu președinți și guverne responsabile de viața propriilor lor membri. Dar dvs. luați din Carta Drepturilor UE numai ce vă convine și o interpretați sau o traduceți liber, nu în litera și spiritul ei.

Ați avut grijă să aruncați pe grumazul Poporului Român cel mai greu jug, jugul poverilor fiscale – TVA crescut la 24 la sută, taxe și impozite sporite – și jugul „tăierilor”, fără măsură și chibzuință, al tuturor salariilor, păstrând, în același timp, neschimbate pe cele ale potențailor cu zeci de mii de lei pe lună. Ați redus indemnizațiile, alocațiile pentru copii, ați luat laptele de la cei mici și bucata de pâine de la cei mari, ați redus sau ați eliminat ajutoarele de la cei mai neajutorați – handicapați, oameni cu dizabilități, cu paralizie, ținându-i în pat fără nicio îngrijire – în schimb, ați umflat aparatul guvernamental cu personal ales după propria culoare politică sau din Cluj, fieful d-lui Boc, care costă enorm cu o casă, masă și întreținere în București, numai pentru a vă asigura loialitatea lui. Ați închis ochii la modul cum se oferă locuințe gratuite din fondul de stat și guvernamental celor care au case, vile, dar le închiriază pe bani, să-și mai rotunjească averile, când în țară sunt familii cu cinci-șase

persoane care trăiesc într-o cameră și un hol, într-o promiscuitate de necrezut.

Ați devenit insensibil la durerile și suferințele românilor pentru că v-ați îndepărtat de el, mergând cu elicopterul, când românii nu mai au condiții de întors acasă, în timp normal cu mașina, din cauza șoselelor neterminate; împroprietărindu-vă cu două-trei imobile, ca primar și președinte; asigurându-vă ficele cu vile și condiții excelente de viață și de câștig, inclusiv mijlocind ca EBA să fie aleasă membră în Parlamentul European, prin manevre dirijate de PDL, fără să aibă merite deosebite sau să vorbească, cel puțin, corect limba română, ci numai pentru că este „fata lui tata”. Ceea ce menționează întreaga mass-media, și este adevărat, este faptul că utilizați cu deosebită dexteritate arta diversivării, a schimbării agendei „problemelor arzătoare la ordinea zilei” ale țării – cum ar spune Caragiale, într-un context politic absolut asemănător cu cel pe care-l trăim noi astăzi – cu orice altă problemă sau născocire ce vă trece prin minte peste noapte sau pe care o ticluiți cu consilierii dvs., altfel „foarte pregătiți să vă motiveze și să vă interpreteze corect, ceea ce noi, chipurile, nu am înțeles”.

Acum, ultima găselniță, uitată de șapte ani de când sunteți președinte, este să vindeți, neapărat, aurul Munților Apuseni, pe nimica toată, firmei canadiene Gold Corporation Rosia Montana (GCRM), pretinzând că ieșim, astfel, din criză, ca și cum cele câteva zeci de milioane de Euro date de Gabriel, canadianul, ar salva România. Nu mai afirmați astfel de lucruri ieftine, d-le președinte, că țara aceasta are o mulțime de specialiști, experți care vă oferă contra-argumente și, în primul rând, Academia Română, care și-a spus răspicat punctul de vedere de mai multe ori, plus europarlamentarii, care au afirmat deciziile Uniunii Europene de a se interzice exploatarea pe bază de cianuri a zăcămintelor de aur. La acestea adăugăm gazele și alte metale extrem de scumpe și rare de care dispunem în acest bogat areal românesc. Interesul profund al dvs. de demarare a acestui proiect extrem de păgubos pentru țara noastră, a fost un adevărat lobby, nepermis pentru un președinte de țară, în favoarea firmei canadiene, atât din perspectivă economică, având în vedere suma der-

zorie ce i-ar reveni țării, cât și, mai ales, din perspectivă ecologică, creștină, istorică și culturală.

Dacă s-ar realiza, ar duce la deșertificarea, la distrugerea mediului natural, a vestigiilor istorice, care atestă statornicia și continuitatea noastră pe aceste țărâuri, a cimitirelor, locuri sfinte, de suflet, în care zac strămoșii locuitorilor, a tezaurului etno-cultural, care ne identifică univoc și ireversibil în raport cu celelalte popoare ale Europei și ale lumii. Insistența dvs. a dezvăluit existența unui interes personal, de partid, dar nu unul nobil, înalt patriotic și național. Vizita făcută cu scopul lămuririi și convingerii localnicilor de la Roșia Montana, de necesitatea, pentru țară, a proiectului, văzută de întreaga țară la tv, a demonstrat că ei sunt de nezdruccinat în hotărârea de a nu permite distrugerea caselor, a cimitirelor și a muzeului lor, a bogăției țării, în aurul, argintul și celelalte metale scumpe și rare, de care nu se prea vorbește, pentru că sunt vâdate de mari companii, specializate în electronică și în metale rare, ce au nevoie de ele.

Din atitudinea manifestată ați demonstrat, încă o dată, d-le președinte, că vi se potrivesc cuvintele: „nu v-ați iubit poporul, majestate, ori, nu l-ați înțeles și e tot una!”. Pentru că, în locul unui dialog inteligent, cu măsură, cu aplecare reală și sinceră spre problemele și interesele localnicilor, care coincideau cu cele ale Țării, v-ați coborât la a-i admonesta, a-i batjocori, a-i sfida și a le adresa, nervos și iritat, cele mai necuviincioase cuvinte de „mitocani”, „bolșevici”, asemănându-i cu cei de la televizor de care, dvs. v-ați săturat. Că președintelui nu îi este la îndemână limbajul elevat, cultivat, după cum nici cel de protocol, din ocaziile când vorbește despre relațiile cu țările vecine sau când apreciază unele momente din istoria țării, ne-am lămurit de mult, cu toții. Pentru ziariste, pentru cei care îndrăznesc să îl critice are cel mai grobian limbaj, în care își exprimă o imensă ură și un fără egal dispreț. De ce? Pentru că are o imaginesupraevaluată despre sine, se crede Dumnezeu și, ca atare, infailibil, așa cum era pe vas.

Față de actualii lideri ai USL, Victor Ponta și Crin Antonescu, de asemenea, exprimă același dispreț, calificându-i „imaturi” și incapabili de a oferi ceva serios pentru țară, ceea ce este fals. Opoziția s-a pregătit întotdeauna la confruntările cu

președintele și cu guvernul.

Ultimul element, pe care îl amintesc, pe lângă multe altele de care, aici, nici măcar nu am amintit, este costul extrem de scump al coaliției cu UDMR, care reclamă o imensă sumă de bani pe care îi acordă guvernării și președintele pentru a se menține la putere cu votul ei. Maghiarii nu stau pe gratis în coaliție, ci din interes etnic și pe bani, bani mulți pentru a-și realiza multele activități și festivități cu totii ungurii din Ungaria și din lume, care vin nu în Ungaria, ci, mai ales, în România, ca la Mecca sau ca la ei acasă. Mai mult, observăm că oficialii din Ungaria vin la Tușnad, la Târgu Mureș sau oriunde, în zona maghiarilor, fără să mai ceară forme oficiale de intrare, ca la o colonie a lor sau ca la un sat fără câini. Aceasta este realitatea, dacă avem în vedere că maghiarii dețin acum principalele chei ale rezolvării tuturor problemelor ce-i revin incapabilului guvern Băsescu-Boc și ei speculează din plin această situație, la teme așa cum ar fi schimbarea Constituției, reîmpărțirea administrativ teritorială a țării, regionalizarea ei, în favoarea creării ținutului secuiesc, întâi, și apoi, a ținutului ceangăiesc, alegerile locale cuplate cu cele parlamentare etc. Costul prim este cel bănesc, cu care statul trebuie să întrețină întreaga pleoră de organizații și personalul adiacent lor, iar următorul cost privește națiunea, destrămarea ei și a statului unitar și indivizibil, prin aprobarea Legii Minorităților Naționale cu Consiliul Minorităților, care este o formă de cedare a suveranității Statului Român și de eliminare a lui din toate problemele vieții maghiarilor și ale minorităților naționale, pe plan socio-economic, educativ, administrativ, cultural.

De unde atâta ură împotriva poporului român din partea d-lui Președinte?

Din modul insensibil cum a înțeles să răspundă nemulțumirii frecvente a cetățenilor, revoltați din cauza condițiilor grele în care au ajuns, fără locuri de muncă, înfometăți, fără perspectivă de a redeveni oameni, cu aspirații și împliniri pentru ei și copiii lor. Modul de viață în anturajele în care trăiește, lipsa de cultură generală și istorică, lipsa de empatie cu poporul român, lipsa educației, pe care o arată de fiecare dată, explică ura și detașarea de interesul și destinul celor mulți, în general, al românilor, în special.

Scutul antirachetă de la Deveselu nu ține de foame...

Ionuț Țene

Credeți-mă că mi-am venit să râd în hohote când ministrul de Externe, Teodor Baconschi, i-a spus secretarului american, în încheierea declarațiilor de presă care au urmat semnării acordului privind scutul antirachetă de la Deveselu, "dragă Hillary, facem cu modestie istorie astăzi". Mi-am adus aminte de celebrele declarații ale Anei Pauker, Ghiță Dej și Vasile Luca la Moscova, la sfârșitul anilor 40, când încheiau acordurile de staționare a trupelor sovietice în România. Și atunci liderii comuniști români mulțumeau cu "dragă Sașa" lui Molotov sau Malenkov, că lui Stalin nu-și permiteau să-l tutuiască. Chiar m-a lăsat rece semnarea tratatului privind scutul antirachetă de la Deveselu într-un sat fără spital și școală. Amplasarea scutului antirachetă nu ține nici de foame, nici de o soluție a românilor disperați de criză. S-a bifat o chestiune firească. România ca membru NATO a acceptat un dispozitiv militar american, iar Obama a mai dat de lucru și bani complexului industrial

militar american, foarte influent în campaniile electorale.

De fapt, s-a bifat pur și simplu încă un obiectiv militar banal din alianța nord-atlantică. Cine mai crede că acum că războaiele se duc clasic cu tancurile, tunurile și rachetele, ca pe vremea lui Hitler, Stalin sau Hrușciiov se înșeală amarnic. Cine mai crede că scutul antirachetă

este făcut să ne apere de rachetele Iranului, Coreei de Nord sau Moscova se comportă infantil ca și Baconschi în fața secretarului de stat Clinton.

Războaiele moderne se poartă acum asimetric: biologic, economic, servicii secrete sau prin terorism.

Atacurile de la 11 septembrie 2001 ne arată începuturile unui nou model de război pervers, care nu are nicio legătură cu sistemul antirachetă sau armamentul clasic american din Afganistan sau Irak. Mai sunt câțiva analiști retardați care susțin, mă rog, că scutul antirachetă

ne apără de ruși. Înseamnă că nu știu nimic din istorie și gândesc încă limitați în tiparele războiului rece. La urma urmei marile puteri s-au înțeles întotdeauna pe seama țărilor mici. Să crezi că scutul american de la Deveselu te apără de Testamentul lui Petru cel Mare e pur și simplu infantilism.

La o adică economic suntem cumpărați treptat de concerne economice germane, austriece, franceze, chinezești sau rusești.

Scutul antirachetă de la Deveselu nu ne apără de sărăcie, nu ajută la creșterea salariilor și nici nu dă idei guvernului să găsească soluții economice de ieșire din criză.

Nici măcar nu ne apără de un atac militar asimetric din partea unui adversar terorist sau a altui stat.

Scutul antirachetă de la Deveselu e un act pur de imagine și propagandă, o bifă pe planul țării noastre de integrare în NATO, care nu ne ajută, pe noi românii, la absolut nimic, eventual pe George Maior și MRU la o mărire de salariu și să mai primească încă o tinichea pe piept.

Mișcarea Populară și competiția pentru prezidențiale

Ruxandra Hurezean

Plictisul dar și dezamăgirea totală pe care le inspiră politica românească sunt reale. O confirmă și sondajele, și prezența la vot, dar și lentoarea cu care reacționează societatea la orice impuls politic. Politica nu mai interesează masele largi de oameni. Ineficientă și inechitabilă, ea a rămas apanajul unor băieți isteți care s-au grupat în găști diferite colorate, dar care împart echitabil puterea și beneficiile ei. Se tem și se respectă reciproc, se sprijină și-și fac aliați din tabere adverse, sînt rotițe într-un mecanism prea bine pus la punct pentru ca el să dispară.

Albă ca Zăpada, pe care o anunță Lăzăroiu și grupul său de prieteni, din păcate are deja piticii acasă, așezați frumos pe scăunelele lor, așteaptă noi indicații, în timp ce noi așteptăm alți pitici.

Dacă ar fi pornit ca o mișcare cu adevărat populară, de revoltă față de situația actuală (nu doar anti-PDL, ci anti-tot, situația de acum fiind consecința tuturor guvernărilor de pînă acum), atunci ar fi avut suflu, forță, puterea de a convinge și mobiliza. Dar este foarte greu ca o madame Bovary, ea însăși plictisită de fițe, să scoată poporul din blazare și

să-l motiveze cumva. Ce să-i spună? Ei bine, să-i spună că ea doarme pe un pat de cuie, că-i plac senzațiile tari și concepțiile de dreapta, că este cinică și ar tăia în carne vie ca să înlăture răul. Înțelegem că este vizat publicul nonconformist, încă viu, preocupat de ziua de mîine. Dar, dincolo de un pat de cuie, ce-i oferi?

Nu ai idei de viitor, nu ai proiecții serioase, nu ai planuri de redresare a situației, nu ai o armată proprie, nu ai un proiect de țară. Care va fi armata doamnei Blogary?

Lată o întrebare la care nu vreau un răspuns astăzi: e marți, treisprezece!

PS:

Nici pe Madam Blogary nu o vedeam sculată de pe patul de cuie dacă nu era deschisă competiția spre Cotroceni. Dar cum președintelui Băsescu nu-i plac oamenii fandoșiți, care ar vrea dar nu prea pot, ar putea dar nu au chef, Sebastian Lăzăroiu a știut că este momentul să iasă în față. Și a ieșit, pe ușa naționalistă (cu o declarație anti-UDMR), așadar, cu dreptul! Practic pentru a intra pe lista care este încă deschisă, a știut că are nevoie de o platformă, o funcție, un profil, de notorietate și de un partid.

Ca și Baconschi.

Să ne cinstim înaintașii: „Mă lepăd de politică precum de satana...”, spunea Josif Constantin Drăgan

Eugen Eftimiu

„Am două idiosincrasii, politica și armele...” îmi spunea, pe la la începutul toamnei 1990 românul și europeanistul de mare notorietate Josif Constantin Drăgan. Și, pentru a nu lăsa loc vreunui dubiu, a adăugat că se leapădă și fuge de politică precum de Satana...Era prea angrenat în activități economice, în afaceri, cultură, filantropie, publicistică... punând pe prim plan cultura și europeanismul. Încă din 1949, J.C.Drăgan mobilizase la Roma o seamă de fruntași ai românilor de peste hotare, reunindu-i în „Mișcarea Română pentru Unitatea Europei”, redenumită ulterior „Mișcarea Europeană a României”, printre militanți numărându-se mari personalități între care Mircea Eliade. Această mișcare viza prezența României în sațiul cultural, istoric și politic în condițiile în care România, văduvită de Basarabia și alte ținuturi, la pachet cu alte țări și teritorii răsăritene, tocmai îi fuse-se oferită lui Stalin de către Roosevelt și Churchill.

Perioada de frământări opostdecembriste prin care trecea țara noastră nu putea să nu îl ia în vizorul presei și al noului regim și pe domnul Drăgan, unul dintre cei

mai bogați și controversați români. Ba i se reproșa că ar fi colaborat cu regimul comunist, ba că ar fi fost adept al mișcării legionare, ba că românismul lui ar fi de fațadă și că n-ar fi făcut practic nimic pentru o rapidă redresare economică.

Era cazul, ca ziarist, să mă implic și să lămuresc lucrurile la "sursă", dar marele magnat nu era lesne de abordat. Am avut șansă...

M-a primit în locuința domniei sale din zona Elefterie cu amabilitate, chiar indulgent, fără a fi deranjat de faptul că nu reușeam să utilizez un reprotofon abia achiziționat de redacție, având un cablu prea scurt. Revenind la "anticele" instrumente de interviu – carnețelul și pixul – am început dialogul. Rețin și vreau să nuanțez acest lucru, că domnul Drăgan nu considera drept calitate faptul că devenise bogat, că nu numai astfel s-ar fi putut face remarcat în străinătate ca român. Mi-a confirmat că s-a născut în Lugoj și mi-a povestit că în 1940 a obținut o bursă în Italia. În țară făcuse dreptul, iar în Italia s-a dedicat studiilor economice, intrând și în lumea afacerilor. "Da, acum reprezintă un nume în lumea petrolului și mai ales a butanului, începând cu mici operațiuni de import-export cu petrol de la noi pentru sârbi, apoi cauciucuri și legume-fructe, grâu și chiar

cărămizi" îmi explica interlocutorul meu. Cum și cu ce s-a implicat în România, mă întreb acum, după douăzeci de ani?

Un prim pas a fost înființarea fundația care îi poartă numele, însemnând o contribuție materială de două milioane de dolari. Și cum țara avea nevoie de specialiști, a apărut "Dragan European Business School" la care predau așii în materie de marketing.

Aș adăuga și numeroase lucrări, printre care și o ediție în engleză a istoriei literaturii a lui Călinescu, oferită prin Ministerul de externe personalităților interesate de țara noastră. Nu mai puțin importantă a fost dotarea cu o tipografie modernă a publicației „Renașterea bănățeană”. Dar și subvenționarea editării ziarului "Națiunea". Și multe alte proiecte... Despre acuzele ce i se aduceau? Erau mai de grabă răutăți, calomnii, speculații lesne de demontat.

Apartenență la mișcarea legionară? O prostie...Dacă ar fi fost vorba fie și numai de simpatie, n-ar fi publicat și nu ar fi dăruit românii voluminoasa lucrare de mărturie și documente despre mareșalul Antonescu, una dintre cele mai obiective și documentate, istoric fiind, un mare istoric. Cât despre colaborarea cu regimul comunist tre-

buie să arăt că singura lui legătură a fost cea de sânge cu mama și rudele rămase în țară. Dar este adevărat că a avut unele "negocieri" sau, mai diplomatic spus, trataive, cu ministrul de externe al aceluși regim, Cornel Burtică, dar numai pentru a putea să-și ajute mama și Lugojul, fără a fi vorba de vreun colaboraționism așa cum s-au repezit noii lătrăi să îl terfelească. Chiar dacă Josif Constantin Drăgan a refuzat orice implicare politică, avea o imagine bine conturată de spre statura și statutul conducătorului de care o țară ca România ar fi avut nevoie. În viziunea lui, trebuie să aibă o temeinică pregătire economică și juridică, în primul rând. Se știe, dincolo de calitățile native necesare, arta manageriatului se dobândește prin studiu și practică.

Conducătorul trebuie să aibe simțul finanțelor, să știe să lucreze cu cifrele. Iar ținuta morală trebuie să fie impecabilă, să îi confere credibilitate. Un comerciant, de pildă, dacă nu capătă o credibilitate solidă bazată pe cinstea în afaceri, dă faliment, este eliminat...Literații și inginerii s-au dovedit a nu avea performanțe ca șefi de state sau de guverne. Regan a fost actor, e drept, dar, înainte de a deveni președintele Americii, a

fost guvernatorul Californiei.

Invocându-l pe Uscătescu (George, filosof, estetician, eseist, poet și sociolog, membru de onoare din străinătate al Academiei Române încă din 1991, n.r.), se întreba revoltat: cum dea fost posibil să se ajungă la situația de a pretinde președenția niscai mucavale de carieriști, de aventurieri? De regulă, într-o democrație reală, sunt lesne depistați și eliminați. Domnul Drăgan nu știa, nu avea cum să știe în amănunt cum ne-au năpădit oportuniștii.

Îmi amintesc... "Minerim-ada?" Îi dispăcea termenul. "Dacă ieșeau în stradă studenții, am fi vorbit despre... studențiadă? Sau dacă ar fi ieșit țigani, am fi vorbit despre... țiganiadă?..."

Tot ceea ce s-a putut întâmpla la noi se explică prin lipsa de educație civică. Dar și de asta este vinovată tot clasa politică, aventuristii, elodradoiștii... În Eleveția nu s-ar fi putut întâmpla așa ceva, pentru că acolo spiritul democratic este viu, real. În ciuda faptului că domnul Drăgan dezavua ideea implicării politice, cred, totuși, că a fost un om politic. Dar a făcut politica unui român care nu și-a ascuns și nu și-a renegat obârșia, care a ținut și a izbutit să dovedească faptul că și la noi se nasc "oameni"...cum spun cronicarii.

Apelul Alianței Forța Națiunii către Stelian Tănase, legiunile mediatic, politicieni și dulăii oligarhilor – Nevoia exercițiului de minimă moralitate și deontologie profesională

Romeo Tarhon

Urmare a difuzării sistematice de către consilierii răspândaci de pe facebook și alte rețele sociale a scriiturilor telegrafice intoxicatoare ale zelosului teleglogger Stelian Tănase, de genul aforisticelor și afurisitelor articolașe pentru sugestie colectivă, accesibile direct de la țâța vacii, de la sursă, de pe blog, intitulate „Băsescu e bolnav?” și „Boala lui Băsescu”, acestea fiind cele mai recente și lesne accesibile pe pagina de intoxicare a venerabilului, veneratului și venericului user (ca limbaj și obsesii, de pildă prin „Felația în afacerile de stat”, „Căutați-vă o femeie, „Nevroza și sexul matinal”, „Dracula și prostituatele” alăturate neortodox de necuviincios titlului „Maria, Fecioara”), în nume personal și în numele asociației civice militante „ALIANȚA FORȚA NAȚIUNII”, le transmit public tuturor celor menționați mai sus următorul apel:

Destul Stelian Tănase și voi, haită de mii de „steliani” și „stelici” mai mari și mai mici! Ar fi mai nimerit să se numească „BOALA PE BĂSESCU” tot ceea ce varsă telemercenarii, telepostacii care nu mai încap pe sticlă și au invadat rețelele de socializare prestând muncă asiduă de desocializare, de întreținere și întrețire a dihoniei politice între românii mai sensibili la numele și clevetirea tabloidizată pe teme date și dirijate, postaci scribaci între care, deplorabile Stelian Tănase, excelezi prin ceea ce dejectezi de parcă ai fi plătit la două sau mai multe norme peste normă, plus sporuri de noxe la munca de jos.

Nu că nu ar merita Băseasca față domnească toate cele rele pe care nici Volga(!) nu o să i le mai spele, dar mai lasă și românii să gândească, să le transpire neuronii, coane Tănase! Mai slăbește-i din băsească asta de voi inventată și interpretată! Dacă le tot injectezi zilnic tembelismul gata preparat și dozat, administrându-l după rețetar și ceas, împreună cu toate legiunile voastre de dezbinatori – combinatori, de ce ar mai gândi cu propriul creier luat de multele griji existențiale? Ceea ce faceți voi, nesăbuiților, este similar prestației nenorociților de psi-

hiatri din ospiciile și temnițele ceaușiste și dejiste: spălați creierele! Dar nu numai pe cele ale „dușmanilor” regimurilor, ci pe ale întregii națiuni căreia, în cei douăzecișunul de (bruc)ani, i-ați indus sistematic, maladiv, sugestiv, obsesiv impresia că ar fi liberă, trează, sănătoasă mental. De fapt, în acest

răstimp al lungii și păguboasei tranziții în care ați îmbolnăvit societatea, ați coborât voi, „psihiatrilor”, „psihologii”, neopropagandiștii profesioniști printre români, deghizați în psihipați, controlându-i, dirijându-i, imobilizându-i în cămașa de forță mentală, cea mai perversă, urmărind să anihilați conștiința colectivă și conștiința de sine, să falsificați percepția corectă, obiectivă a realității.

Încetează, Stelian Tănase, retrage-ți dulăii mediatice în travesti, sau pe cei cu tupeu, cu identitatea la vedere, cum curajos de sfios apari curat și nevinovat, ca avatar, fiind doar o clonă a altei clone, un artefact, o imagine de care se îngrijesc migălos consilierii tăi, cei neprofesioniști, la fel cum faci și cei ai Oprescului și ai altor zeci de politrucii, dovadă lipsa de audiență, vulnerabilitatea, necredibilitatea, sila pe care o stârniți dar nu o simțiți.

leșiți de pe rețelele de socializare, ziariști obedienți, politicieni și lingăii de oligarhi! Sunt rețele de reapropiere între oamenii pe care i-ați dezbinat ca să îi manevrați, este un mediu virtual de căutare a unor afinități firești căinești, colțoase, de a-i învrăjbi și întărâta politic, de a-i desocializa. Retrăgeți-vă, căci tare ar trebui să vă temeți că de la aceste rețele vi se va trage când se va trage...

Stelian Tănase, ești unul dintre cei conștienți că la o a doua răzmeriță nu vei mai putea brava de partea civică a baricadelor, mimând spirit și aport revoluționar, ci vei fi de cealaltă parte, a torționarilor psihici, a trădătorilor

și prădătorilor, a manipulatorilor, a mercenarilor între care, cu nemernicită dezonoare, ești șef de haită, de legiuni.

Stelian Tănase, încetează să te mai prostituezi moral, mediatic, fals apolitic..! Băsescu este o conservă politică expirată, știi foarte bine acest lucru, doar simulează forță, face zgomot, este tot mai slab, amorțit, depășit, bolnav cum zici, înfrânt de sistem ca și Emil Constantinescu în urmă cu un deceniu, ca și Oziția de acum. Un sistem înfrânt de sistem, prăbușit în sine...

Ce puneți voi în loc, „formatorii” de opinie, combinatorii? Încercați să fabricați un alt Geoană? Trâmbițași lași, asta vroiați să oferiți națiunii române, o caricatură, un pinocchio tras de sfori de către un Sorin Ovidiu Vântu în rol de Gepetto, inotocându-ne cu mult timp înainte de campania ultimelor cotocezedidențiale(!) care au dezmembrat națiunea?

Sunteți în căutare disperată de un „păpușoi”, de o marionetă, sau ați găsit-o și, în vreme ce o pregătiți, o ciopliți, o retușați, o fardați, o învățați rolul în culise, continuați să aruncați praf de praf mediatic în ochi, românilor, cu aceleași și aceleași diversiuni și pricini pe teme penibile ce se învârtesc în jurul cozilor voastre de câini de pază și apărare a democrației voastre(!) originale, opera voastră, gânditorilor pentru noi, cei cu mintea slabă, o democrație cu mașinațiuni și inginerii de pricopseală pentru unii și de sărăcire și distrugere morală și fizică pentru restul. Munciți zelos spre a distrage atenția publică de la marile și adevăratele probleme dramatice ale acestei națiuni abandonate, secătuite, expropriate hoțeste, alungate cu de-a sila în cel mai dramatic exod național pe neoplantațiile dușmanilor României. Destul Stelian Tănase și voi, haită de mii de „steliani” și „stelici” mai mari și mai mici!

Etnia strică omenia

George Stanca

Când am auzit prima știre despre conflictul din Apața nici nu am luat-o în seamă, crezând, ca de obicei, că iar se bat românii cu țiganii. Cer scuze, nu agreez termenul impus, „rromii”. Situație obișnuită, banală chiar pentru satele mixte etnic. Sau pentru satele unde sunt îndeobște țigani și români.

Apoi am realizat realitatea: nu românii localnici din Apața s-au bătut cu țiganii, ci maghiarii localnici au făcut-o. Gândul m-a dus imediat la vizita a doi parlamentari europeni, făcută acum câțiva ani printr-un județ transilvan, unde au fost ceva mișcări etnice, tot un soi de lupte țigano-române. Europarlamentarii ne-au cam tras de urechi, muștrându-ne și arătându-ne cum trebuie să ne purtăm, noi, românii cu țiganii. Am uitat să precizez că țara europeană de unde veneau moralizatorii era Ungaria. Mă gândeam, acum, ce bine ar fi ca cei doi să revină și să moralizeze agresorii, mai ales că le știu și limba. Numai că lucrurile nu stau așa, în cazul curent, agresorii sunt tot țiganii.

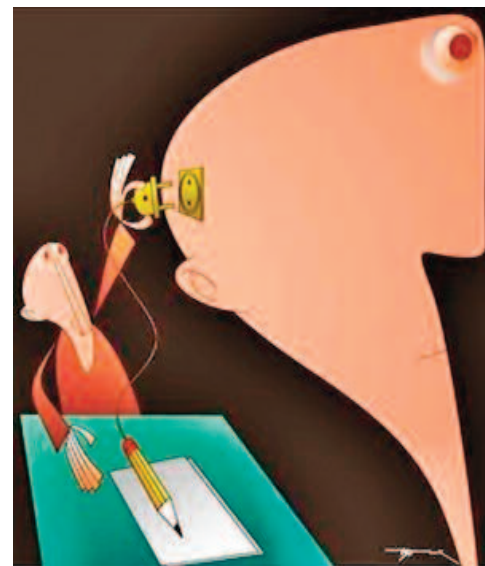
Ca în mai toate cazurile, țiganii sunt agresorii și totul se termină cu acuza că cei agresați sunt „șovini”, „naționaliști”, „intoleranți”, „fasciști”. Povești sociale, telenovele tragice uneori, dar găsite la tot pasul. Și, pentru că vorbim de povești, propun un experiment jurnalistic. Să schimbăm termenii poveștii: „În satul ardelean Apața, un grup de cetățeni români săraci, leneși și hoți a încercat să fure din avutul altui grup de cetățeni români, harnici, cinstiți și muncitori. S-a iscat un conflict care a inflammat ambele tabere.” Observați că am spus exact și corect aceeași poveste, eliminând elementul etnic. Am deformat cu ceva realitatea?

Astfel încât eu cred că e mai bine să se relateze în maniera aceasta decât într-una tendențioasă, inflamantă. Atunci nu s-ar mai vorbi despre conflicte interetnice, ci doar de unele sociale. Săraci, bogați și hoți nu români, țigani sau unguri.

Altfel, grav stau lucrurile în Italia, la Livorno, unde un grup de italieni și-a propus să-i extermină pe cetățenii români din zonă. Da, aici putem vorbi despre „țigani”, adică cetățeni români de etnie rromă. Zeci de cetățeni români de etnie română, rezidenți în Italia, se plâng de nenorocita confuzie creată prin denumirea europeană de „rromi”. Citiți forumurile.

Apoi știm comportamentul țiganilor în toată Europa: cu cerșitul, tâlhăritul, traficul ilegal de orice, cu eternul război al săpunului! Îmi amintesc că un mare scriitor român, Fănuș Neagu, întrebat de cineva ce ar vrea să fie dacă s-ar mai naște odată, a spus „minoritate națională, că am mai multe drepturi decât majoritatea”. Asta era pe vremea cealaltă. Acum e „libertate”.

Retina cu spini

de Octavian Bour